

რედაქცია

ბელის-მოწერა... დროების-ფასი: 9 მან. ხმის თვისა... 3 მან. ხმის თვისა... 5 მან. ხმის თვისა... 1 მან.

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორგანოს გარდა

შანი განცხადებანი

დღეს... განცხადება... დროების-ფასი...

ნახევარ წლის ხელის-მოწერა.

ნახევარის წლით, ე. ი. 1 ივლისიდან 1882 წლის დასრულებამდე

„დროება“

ღირს კავშირით 5 (ხუთი) მანეთი

ხელის-მოწერა მიიღება: ტფლისში — გალაკისის პრესბუქტში, ა. ივ. პ. მუსხარისკის სახლებში, კლუბის ქუჩაში.

ქუთაისში — ჭავჭავაძის წიგნის მაღაზიაში.

ქადაგის ვარკუჟი მცხეთა-მთიანეთის ადრესი: ტფლისი, რედაქცია „დროება“.

მუთათური ამბები

მთავარ-მმართველის თ. დანდუკოვ-კარასკოვის სტუმრობა.

მობრძანების მკორე დღესვე, მისს ბრწყინვალეობას გუბერნიის თავად-აზნაურობის სახელით გაუმართეს სა-დლო კლუბის შენობაში. აზნაურობის სახელით — მეთქი — ვამბობ, რად-განც ბატ. ნ. წერეთელი და მისმა ამკრებმა საქმე იყ მოაკვარაქინეს, რომ ვინც მათი მომხრე არ იყო (და ენ არის მათი მომხრე მთელს გუ-ბერნიაში გარდა 144 მეკრქეთა!), იმათთვის არ შეუტყობინებიათ თავად-ლის არც მოსვლით დღე და არც სა-დლის დრო! ღადი საყვედური და მღურვა ისმის ამის გამო თ. ნესტორ წერეთელზე...

სადამოს შეიღეს საათზე დანიშნუ-ლი სადილი, დაიწყო მხოლოდ 8 1/2-ზედ. იყო 30 ქუთათური აზნაური-ჩინოვნიკი, ყოველად-სამღვდელი ბაბ-რიელი, 20 სოფლელი აზნაური-ჩინოვნიკი (უჩინო კი არც ერთი ზე-პოსხენებული მიხეზის გამო) და დ-ნარჩენი სტუმარი რუსის-მოხელეობა. სადილზედ მთავარ-მმართველმა მიირთვა ხელმწიფე იმპერატორის და უწინდელი ნამესტნიკის ს. დღეგრძე-ლოები, რომელთა შემდეგ იმღერეს „მრავალქამიერ“.

როდესაც ჯერი მიდგა მთავარ-მმართველის ოჯახის სადღეგრძელო-ზე, რომელიც უნდა დაეღია თ. ნესტ-წერეთელს, და ეს კი თავის „მტკვერ-მეტყველურ ძალ-ღონეს იკრებდა“, წარმოსდგა პროკურორი ლიდოვი და სთქვა „რომ მისდამი მანიჭებულის უფლებით იგი, აზნაურობის სახელით, სუამ თავადის ცოლ-შვილის სადღე-გრძელოს“.

შველასთვის უსიამოვნოდ დარჩა ამისთანა უზრდელობა სტუმრისა, რომ-მეომაც პატივისცემის ნაცვლად მიით-ვისა უფლებმა, რომელიც მისთვის კაცს არ მიუჩიქებია.

— ჯერ სადა ხართ, სანამ ნესტ-წ-ელი მარშლად გვეყვს მაგისტა-

*) ის. „დროება“ № 145.

ნაგებს მოვესწრებით?! ისმოდა ჩუ-ჩული სადილზე...

მითიც ვნახოთ სიტყვის სათქმელად წარმოსდგა თ. ბრიგ. ლადიანი. დაიწ-ყო და ხუთიოდე სიტყვის შემდეგ შეეშალა, დაბნდა... მთრმე სიტყვა წინ-და-წინ დაწერილი დაზვიარებული ჰქონდა... იკადრა დაწერილის ამო-ღება, მაგრამ სინათლესთან ვეღარც წაკითხვა მოახერხა... მთავარ-მმართველმა გაუცინა და უთხრა: „დაბე-რებულხარ, ჩემო ბრგოლი!“ გაუ-ცინა, გააცანა და დასხდნენ...

ამ ნაირ ზედი-ზედ უსიამოვნობი-საგან მასპინძლები ღირსეულად გა-მოიყვანა ჩვენმა ყოველად-უსამღვდე-ლოესობამ ბაბრიელმა, რომელმაც თვინიერ ყოველის მომხადებისა მიჰ-მართა ბრწყინვალე სტუმარს შემდე-გის მოკლე, მაგრამ გულის-ხმიერი სიტყვით:

„მტკვენო ბრწყინვალეობა! ჩვენი სამშობლო საქართველო, რომლის მმართვეა უძალდესის ნდობითა თქვენ ჩ.გბარდათ, არის განსაკუთრებული კუთხე მთელის დედა-მიწის ზურგზედ. პატარა, ნიქიერი და ცქიტი ერა ს-ქართველოსა ორი-ათას წელიწადზე მეტია რაც არსებობს ქვეყნაზედ, და ამ ხანგრძლივის დროის განმავლობა-ში ბედს მისთვის არ ურგუნებია ზე-დი-ზედ ოციოდეც არის წელიწადი უტანჯველად და სისხლის უღერეოდ მოიფენებოთ ცხოვრებისა. არ ყოფ-ლა დრო, რომ ქართველებს დაეღათ იარალი და შეესვენებინოთ ოთხ-კუთხეც მოწოლილ უარებელ მტრებ-თან ბრძოლისაგან... საქართველოში არ არის ერთიც მტკვეელი მიწისა არც მთასა და ბარზე, არც ღრეში და ველ-ზე, რომ იგი არ იყოს მორწყული ქ. თველისა და მისი მტრების სი-ხლით...“

„ორი ათ ს წელიწადზე მეტია, რაც საქართველო იბრძოდა, ომობდა, სასხლს ჰღეროდა თავის ეროვნობის, სარწმუნოების და ღირსების დასაცე-ლად... ბალოს ამ გვარის ტანჯული ცხოვრებისა მან იპოვნა საიმედო ნათეს დგური — მფარველობა მთელს ქვეყანაზედ უძლიერესის სახელმწი-

ფის — რუსეთისა, და იმერეილამ თა-ვის ტანჯვა — წამებას გათავებულად სიცილის და იმედით სახსრე გულით უყურებს საყვარელს ხელმწიფე იმპე-რატორს და მომავალს...

„მტკვენამდის, თქვენო ბრწყინვა-ლებაზე ბევრი მთავარ-მმართველი გუ-ლოა საქართველოს. ზოგიერთს მთ-განს სახელიც განუთქვამს და ქართვე-ლების სიყვარულიც დაუმსახურებია. მაგრამ მათი დრო იყო დრო გარე-განის ბრძოლისა და ომიანობისა; ში-ნაური ცხოვრების განვითარებისათვის მათ არ სცალოდათ, და ამის გამო თითქმის მთელი მათი დამსახურება და ღვაწლი შეადგენდა მხედრის კაპა-ნის წვეს და გამარჯვებას...“

„მხოლოდ თქვენ კი სულ სხვა დრო დაგდავთ. თქვენ აღარ გყვით გარე-განი მტერი, თქვენ შეგიძლიათ მთე-ლი თქვენი ძალ-ღონე მოახმაროთ სა-ქართველოს შინაური ცხოვრების ყო-ველ მხრე განვითარებას, თუმცა ამ ნაირი განვითარება ბევრად უფრო ძნელია გარეგანს გამარჯვებაზედ...“

„იმედით აღსავსე გულით მოგვალ-მებით, თქვენო ბრწყინვალეობა, და მოველით, რომ თქვენგან საქართვე-ლოს ეღირსება ის მშვიდობიანობა, განვითარება და განათლება, რომელ-საც ეს ტანჯული ქვეყანა და ერი თავის ცხოვრების დასაბამიდგანვე მი-ესწრაფებოდა, მაგრამ დღემდის მოკ-ლებული იყო მას, თუმცა ერთობ დიდი ხანი არის, რაც ყოველივე ამის ღირსია“...

მთავარ-მმართველმა დადის ყურა-დლებით მოიშინა ე. ჩინებული, ქეშ-მარიტებით სავსე სიტყვა და მიუგო, რომ მე ჩამოველო საქართველოს სე-ნის განსაკუთრებულად (я приехал изъбить язвы Грузии) და ყოველ ძალ-ღონესაც მოვიხმარ, რომ ამ მ-ზანს მივახწიოყო. ღიდად ბედნიერი ვქნებო, თუ გავამართლენ დრობა ხ. ლ-მწიფე იმპერატორისა და ჩამდენიც ჩემგან შეიძლება წინ წავსწიე საქარ-თელო ეკონომიურის, ზნეობითის და გონებ-თის მხრით“.

მეორე დღე მთავარ-მმართველი წ ბრძნდა ბურიაში. სოფ. ბერევე-ულში ასაუზმა მზრის თავად-აზნაურ-თა წინამძღოლ თ. მარ. მრისთავთ. ნ. მილო საჩივრებ ადგილობრივს ადმი-ნო-ტრა-ციაზე; შემდეგ წარებრთა ოლხურგეთში, სადაც ინახულა აზნ-ურობის დეპუტ კი, რომელსაც მინ-დობილი ჰქონდა მოესხენებინა მისს ბრწყინვალეობის თეს ამე ადგილობ-რივს ადმინისტრაციის უვარვისობა. ამ გვარ მოხსენებთა განხილვის შემ-

დგ მთავარ-მმართველმა საყვედურ-ით უთხრა გუბერნატორს მალ: ზრევეს თა-ვის თანამდებ-ობაზე უყურადღებობი-სათვის და აზნაურობას შეჰპ-რდა, რომ მათს კანონიერს თხოვნას მალე დააკ-მაყოფ ლიბს...

ბურილამ გადაიღა ზუგდიდში. აქ ც თავად-აზნაურობამ უჩივლა ადგილობ-რივს ადმინისტრაციას და განსაკუთ-რებით მზრის უფროსს. სენაკის მახ-რაში კი, სადაც განაგებს გამოჩენილი ბებურიშვილი და ბევრს უნდოდა აუარებელი საჩივარი შეეტანათ მასზე ერთიოდე საჩივარის მეტი არ შესე-ლია — ისე დატრიალდა და მოაქხარავა საქმე და ზოგს დაშინებით და ზოგს სხვა ვზით ხელი აღებინა აზნის მი-ცემაზე... „სანამდის უნდა, ჰოი ძატე-ლინა, ბოროტად ჩხმარო მოთმინე-ბი ჩვენი?“

სამეგრელოს თავად-აზნ. ურობამ სთხოვა მისის წოდებაში დამტკიცების დაჩქარება და რომ ამ საქმისათვის ცალკე კომისიის მიინდოს და არა მუთათისის გუბერნიის აზნაურთა დეპუ-ტატთა კრებას *). მთავარ-მმართველმა აღუთქვა სათხოვარის ასრუ-ლება...

შემდეგ დღეს თავადი წაბრძნდა მუთათისიდან ბორღში (სამეგრელოში) თ. ნ. მინგრელსკის სან. ხავად, საიდა-მაც დაბრუნდა იმავე დღესვე.

დღისური

ამ სულის შემხუთავს სიცხეში ქა-ლქეს მცხოვრებლებს ორი საშუა-ლება დაჩინათ ვასაგრილებლად და სულის მოსაბრუნებლად: ცივი აბა-ნოები და ალექსანდროვის ბაღი. სა უბედუროდ, ვერც ერთი ამათგან ვერ ენებარება ხალხს ამ სიცხეში.

ამ ორი-სამი წლის წინად, საზა-ფხულო თეატრის პირ-და-პირ კანდი-ტრმა იოანესიანამ გამართა მტკვარ-ზე საბანებელი. მაგრამ ვისაც ყნოსვა აქვს და ცოტაც არის სისუფთავე უყ-ვარს, არა გვეგონია, ერთხელ თუ წა-ვიდა, მეორითაც გაბიღოს მ საბანე-ბელში ბანაობა. ისეთი მყარალი სუნი დგას ადამიანის ნაგავისა აქ, ისეთი საძაგელი, მღვრიე და ყოროლებული

*) ეს თხოვნა იმიტომ შეიტანეს, რომ სამეგრელოს თავად-აზნაურობას სდამს ანა აქეთ გუბერნიის მარშლად ისევე ამარ ჩეულის ნესტორ წერეთლის, რომელს დაუბნდს, რაც კი მისგან შეიძლება ცვაკისება ამ საქმის დასაფლავებას. მ-რელება საფუძვლიანად შეიქმნებენ, ამ დღესაც არ დასკვეს საქმის დაგვი-ბას ხელს თ. ნ. წერეთელი, თუ ვიქე გზუიდა...

წყალი მოდის, რომ რაც უნდა გუ-
ლით გინდადეს ბანაობა, ვერ შეი-
ძლებ.

არის მართალია მეორე საბანებე-
ლი—ძალურიანსა მტკვარს გაღმა, მა-
გრამ ისე შორს, რომ სანამ იქ მი-
ვალდე, იბანდე და უკან დაბრუნდე-
ბოდე ამ სიცხეში, შენი კი დაგემა-
რება-და...

მართლ, საშუალება დარჩენია
ხალხს: პირ-და-პირ მტკვარში ჩაიღეს
და იბანოს, გაგრილდეს; მაგრამ ხში-
რად ამას ის უბედურება მოსდევს,
რომელიც ამას წინაღ მოვიხსენიეთ:
ამისაგან არის, რომ ამ ზაფხულში
კვირაში უკანასკნელი ორი-სამი კაცი
იღრჩებოდა.

ახლა მეორე გასაგრძობელი სა-
შუალება — ალექსანდროვს ბალი.
მერც ამით უსარგებლობია კაცს რად-
გან კვირაში ორჯერ თუ რწყავენ,
მეტს არა და ამის გამო თითქმის მუ-
დამ მტვერი ღვას და ცხელია.

აღრინდელ შენინგის პავილიონში
ხო არ შეესვლება კაცს: თუ შეხვალ, უნ-
და მოითხოვო რამ და თუ მოითხოვე,
ინანებ: საჭმელი ძველის ხორაგეულისა
და ძვირი, სასმელები საძაგელი და ძვი-
რი, ლიმონადები ისეთი გემოსი, რომ
თითქმის ახლოს ვერ იკარებ; მოსამ-
სახურეები ცოტა და თითო საათს უნ-
და უცადო, რომ ერთ ბოთლს ძყრალ
და უგემურ ლიმონადის მიღებას ეღირ-
სო.

ხალხი კი ამ პავილიონში საღამო-
ობით კვირაში სამჯერ, როდესაც მუ-
შიკა უკრავს, მუდამ სახესა, სხვაგან
სად წაიფიქრებ! „მერობისა“ და „მლ-
დორადოს“ ბაღებში თუ წახველი,
გარყენილობის მეტს ვერას შეხედე-
ბი.

შს შენინგის პავილიონი, როგორც
ამბობენ, ერთ საინტენდანტოს ჩინოვ-
ნიკს ებრაელთაგანს უყარდნია შენი-
გის მემკვიდრეთაგან და, უეჭველია,
დიდი მოგებაც უნდა ჰქონდეს. მაშ
ამ დალოცვილმა ცოტა მაინც შეიბ-
რალოს ხალხი, რომელიც ძალა-უნე-
ბურად მორბის იმასთან და თუ ფუ-
ლების მოგება უნდა, ამ დამაშვრალ
ხალხის შეწყნარებაც მოინდომოს...

* *

ამ გვარსავე დიდ სიცხეებს გვეწე-
რენ მუთათისიდაც: დიდიდამ სალა-
მომდინ ხალხი სულ რაონში ჰყუბა-
ლაობსო და ამის გამო, საუბედუროდ,
თითქმის დღე არ გავაო, რომ ამ
ჩვენმა გვიმა მდინარემ ერთი ადამი-
ანი მაინც არ იმსხვერპლოსო.

* *

ზამთრისა მვექვსე, იენისის, წიგნი
ქურნალის „გვერდისა.“ შინაარსი:

„სინე შენიდამ გატეხილი“, რო-
მანი, — „ისტორიული სურათები“ (ქარ-
თველი ქალი) მლ. ღმ. ჯანაშვილი-
სა, — „აკოდლი“ (ლექი) რაფ. შრის-
თისა, — „ხუდადოვის პასუხად“, —
მრ. შიფშიძისა, — „სლარი და იმისი
თხზულება“ — შეველესი თქმულებანი
ქავასიაზე (წერილი მეორე), — „მან-
დილას დარდი“ (ლექი) თ. რაფ.

შრისთისა, — „შინაური მიმოხილვა“,
— ბანცხადებანი.

* *

მუთათური კარესპონდენტი „მა-
კაზისა“ იწერება ამ ვაზეთში, აქ მო-
ვიდა ამბავი, რომ ნიკარწმლის ტყე
(რაქაში თთ. წულუკიძეებსა) პირვე-
ლის იელისიდამ იწვისო და თუმცა
პოლციას და ტყის მცველებს რეასი
კაცი მოუწრეკათ დასაქრობად, მაგ-
რამ ჯერ-ჯერობით ვერა გაუწყვიათ-
რაო. სიცხე და ქარი ხელს უწყობს
ცეცხლისა და თუ რაიმე ღონის-ძიება
არ იხმარეს, დიდ-ძალი ზარალი მიე-
ცემა ხაზინასაც (რადგან ხაზინის ტყეც
სამხლეარზე) და ხალხსაცო.

* *

ჩვენ მივიღეთ ბ-ნი ზ. შიქინაძის-
გან შემდეგი წერილი გაზეთში დასა-
ბეჭდად:

„მოგესხნებათ, რომ პატრიცემულ-
მა ყოვლად-სამღებლო ალექსანდრე
ეპისკოპოსმა სულხან საბა ორბელიან-
ის ლექსიკონის ბეჭედა დააწყებინა,
რომელიც, უეჭველია, ამ 1882 წლის
დამლევამდის გამოვა.

„ალექსანდრე ეპისკოპოსს სურს ეს
ლექსიკონი ეტორის სურათით გა-
მოსცეს. ამ საქმეზე მე დავიწყე მეცა-
დინება, მაგრამ აღმოჩენით კი არსად
რა აღმოჩნდა. ბოლოს აღმოჩნდა,
რომ სულხან საბა ორბელიანის სუ-
რათი პეტერბურლის სამეცნიერო აკა-
დემიის ბიბლიოთეკაში ყოფილა. ამ
სურათზე აი რასა სწერს ბ-ნი დ. ი.
ჩუბინაშვილი 1848 წ. გამოცემულს
ქართულ ქრისტიანობის ერთ ფურც-
ლის სხოლიოში:

„სანტ-პეტერბურდის აკადემიის წიგნთ
საცავში არის ერთი ხელთ-ნაწერი „მ-
ლა-ა და მანანა“, რომელ წიგნის ბა-
დში დასატულია საბა ორბელიანის გამ-
დექსი ამავე წიგნისა, გასტავ ძეგის წი-
ნაშე მდგომი მხსუტებაში.“

„ამ შენიშვნის იმედით მე მიემარ-
თე პეტერბურლში მყოფ ერთს ქარ-
თველს სტუდენტსა და დაევაღე, რომ
ეგები მოძებნო ესა და ეს ხელთ-
ნაწერი წიგნი და მოსძებნო საბ ს სუ-
რათი. რამდენიმე ხნის შემდეგ იქი-
დან მოვიდა წერილი, რომ მოვსძებ-
ნეთ ის წიგნი და სურათიც აღმოჩნ-
დაო. ამაზე თქვენს გაზეთშიაც იყო
შენიშვნები; მაგრამ ჯერჯერობით ეს
საქმე გაძნელდა.

„როგორც საბა ორბელიანის სუ-
რათი არის საჭირო, აგრეთვე მახუშტი
ბატონიშვილისაცა, რომლის ბეოგრა-
ფიის გამოცემის შესახებ „დროებაშიაც“
იყო გამოცხადებულ. ბ-ნი დ. ბ. ქ-
რამემ გადმომცა, რომ მახუშტის სუ-
რათიც პეტერბურლის აკადემიაში უნ-
და იყოსო; ამაზე ბროსე თუ სხვა
ვიდაც სწერსო, მაგრამ კარგა არ მახ-
სოვსო.

„ამის გამო მიემართეთ ჩვენს
მკოდნე პირთა და ესთხოვეთ, რომ
თუ სადმე მოიპოვება ამ ხსენებული
პირების სურათები წარმოადგინონ ან
გამოგზანონ ტფილისში „დროების“
რედაქციისა. მანსაკუთრებით საბას

სურათია საჭირო, რადგანაც „ლექსი-
კონი“ უკვე ბეჭედება.

„მთხოვეთ „მროპის“ რედაქციას,
ეს წერილი გადაბეჭდოს, რადგანაც
შეიძლება, იქნეთისკინაც ჰქონდეს
ვისმეს ამ პირების სურათები.“

რუსეთი!

(გაზეთებად)

ბანკარგულდება, სოფლის ყრილო-
ბას აღეკრძალოს სკოლებს შესახებ
განჩინების გაუქმება, თუ ეს სკო-
ლები რომელიმე ალაგას არი გახსნი-
ლი თვით გლეხების მოთაურობით.
ამასთანავე ესეც დაიდგინებო, რომ
ამ განჩინებებში იყოს მოხსენებული,
თუ რამდენის ხნით ჰსურსთ ვლახებს,
შეინახონ სკოლა თავის ხარჯით.

— მბრავლები ისევე ბრუნდებიან
რუსეთში. ამათმა ესე ცოტა ხნით
გადასახლებამაც თვალ-საჩინოდ იმოქ-
მედა რუსეთის ბირჟაზე და ამის გამო,
რუსეთს თუ სასიხარულოდ არა, საწ-
ყენად არ დაურჩება ებრაელების და-
ბრუნება. ათასობით უაქმოდ დაი-
რებიან თურმე ამერიკის ყოველ ქა-
ლაქში ესენი და საშუალება, შეძლე-
ბა რომ მისცეთ, ჰსურთ ისევე რუსეთ-
ში დაბრუნებაო.

უცხოეთი

(გაზეთებად)

მევიპტის აგებვი

ინგლისელების დარაჯებს მევიპტე-
ში ნაბრძანები აქეთ ჩამოხადონ ყვე-
ლას იარაღი, ევროპიელებსაც. მერო-
პიელებს და ხოცვის ხმები მართლდე-
ბა. მარში დიდი არეულობაა; ყველა
ვლახები და საზოგადოდ ევროპიელე-
ბი გამოვიდნენ ძირიდან.

— ნემეცურ გ.ზ. „ქელნიშე ცე-
ტუნგში“ იწერებიან ლონდონიდან:
„მედიც ჰსურს ინგლისის მფარე ლო-
ბის ქვეშ დააწესოს დროებითი მმარ-
თველობა და გამოსცეს პროკლამაცია,
რომელშიაც არაბი-ფაშა მოხსენებუ-
ლი იქნება მოლაღატედ და მის მეო-
მართ მოაწვევს დაბრუნდენ შინ.
არაბის სახელი ერთობ დეცა ჯარ-
ში. მოვლიან, რომ ამის ჯარი გა-
ფანტებო. ადმირალ სეიფურმა სთხო-
ვა სხვა სახელმწიფოთა, გემებსაც დახ-
მარებოდნენ მევიპტეში მშვიდობი-
ანობის ჩამოგდებანზე. ამერიკელებმა
მაშინვე გამოხვეს ნაპირს 125 კაცი,
რომელნიც ინგლისელებთან ერთად
დარაჯობენ ქალაქს, ხერეტენ ცეც-
ხლის წამკადებელთ და შევლიან
დამწყველულ ქრისტიანეთ და ებრაე-
ლებს. საბერძნეთის გემებიც აქერიკე-
ლების მაგალითს მიჰყვებიანო, ამბო-
ბენ.“

— მევიპტელები ბევრი არიან და-
ხოცილები, ქრისტიანი 500 ზე მეტი
აქ ვიპტე მოკოული. ამბობენ, რომ
თუნდ მისთანა უბედურება კიდევ
გაუმეორდეს მევიპტეს, მაინც ვერას
დააკლებს რასაო. მევიპტეს სიმდიდრე
ქალაქებში და სასახლებში კი არაა,

მის მწის ნიდაგმია, მდინე-
და ჰავახედ, რაც უბედურება
გორც მიწის მომქმედი ძველ. მდ-
ტე უფრო მალე მოუბრუნებს სულ-
ვინემ საფრანგეთმა მოიპოუნა 1870
შემდეგო.

საზრანგეთი.

ღვთუტათა პა-
ტაში მოლაპარაკება იყო მევიპტე-
საქმეებში მონაწილეობას მიღ. რ. ზ.
ლაპარაკი ასტყდა ამ საქმისათ-
7,800,000 ფრანკის კრედიტზე.
მრისინიემ წარმოთქვა, რომ ძალ-
უნებურად უნდა მოგეხდეთ გარ-
მევიპტეს საქმეებში იარაღითაო, ალ-
სადრიაში მოხდარი შემთხვევები პი-
ლა-პარ გვიწვივენო. მაგრამ ევრო-
წინააღმდეგე კი არ უნდა ეიბო-
ლოთ, უნდა შევეფარლოთ მ.ს. მ.
თავება ინგლისმა მიიღო. საფრ-
გეთმა მაშინვე განაცხადა აზრი მე-
პის გარევისა ამ საქმეში, — რად-
მუდამ, როდესაც აღმოსავლეთის სა-
მეები მეროპის დაუკითხავდ სწუ-
ბოდნენ, დიდო რამი სტყდებოდა. პი-
ჭერენციის მოხმობა ძალიან გონი-
საქმეა ამ შემთხვევაში. თუ მსმალ-
თი გავრია ამ საქმეში, უთუოდ
წინააღმდეგანი უნდა დაიცოს რომ-
ლნიც წარედგინა მას, მაგრამ, თუ
იმან უარი განაცხადა, მაშინ, უმე-
ლია, ჩვენ მოგვენდობა მევიპტე-
მშვიდობიანობის დამყარება. სუ-
არხი უთუოდ თავისუფალი უნ-
დარჩეს. ს ფრანგეთი მუდამ იმ სახელ-
მწიფოების თანახმა უნდა იყოს, რომ
მელნიც იცენ ამ არხს; მაგრამ
საგანზედ საჭიროა კონჭერენციის გა-
დაწყვეტილება. ამ გვარივე წინააღ-
ბა წარედგინა სიფრანგეთისაგან ინ-
ლისს. საფრანგეთის მმართველობ-
მუდამ სურდა კავშირი, ერთობა ჰქო-
ნოდა ინგლისთან და ევროპის სახელ-
მწიფოთ. თანხმობით გამოქმენდა. მმ-
თებლობა ჰფიქრობს, რომ ამ გვარ-
ძოქმეებით, ამ სახით ეს ერთგულ-
ემსახურება თავის ქვეყანას.

ზამბეტა უწონებს ძრისინ-
რომ მას მხედველობაში ჰქონია ინ-
ლისთან კავშირი; ამ საქმისათვის
წარმოდგენილი კრედიტი არ იქმარ-
სო. ზამბეტა ჰკაცხავს კაბინეტს, რად-
დათანხმდა, რომ მსმალეთს მიე-
მონაწილეობა მევიპტეს დამშვიდ-
შიო. მ ნ შეგვაზრდება რომ მსმალ-
თის ჯარი არ შეურთდეს მევიპტე-
ჯარს საერთო საქმისათვის, დამშვი-
ბის მაგივრადო!

იტალია.

მრთს იტალიის გაზეთში
იწერებიან; მეროპის სახელმწიფოში
იმაში გაიმტყუვნებიან, რომ ერთ-
ნერთის დაუნდობლობის გამო და-
გვიანეს და მერე კი ძალა-უნებურად
უნდა მიელოთ ის ზომები, რომელ-
თაც ბევრი იმსხვერპლეს მევიპტე-
მაშინ, როდესაც შეიძლებოდა ემ-
შედგვი ყოფილიყო მარტო არაბი-
ფაშისა და ზოგიერთ ამის მომბ-
პართა დასჯის შემდეგ;
რაცა შეეხება იტალიის პოლი-
კას ამ საქმეებშიო, ამბობს მეორე
ზეთი „მპინიონე“, გამოსაღებო

რომ ჩვენი მმართველობა იმოქმედებს ბერძნულად და ანტიკონსტანტინოპოლისად. უიველს ღონეს ხმარს რომ პირდაპირი მონაწილეობა არ მიიღოს მკვიდრების საქმეებში. სასურველი არ არის სრულიად იტალიამ თვითონ გაიწვიოს თვეს თავს, რადგან ის არ საბრძოლვეს, რომ რომელიმე თავის ანგარიშები დაიკმაყოფილოს.

კასპის ბ-ნს ძახმ-ძახმოსს
(დასასრული *)

6.) რაც შეეხება საამხანაგო დედას საქმეს, ამას მკითხველი ცნობის მდგომარეობაში. პირველი ხმა დედას დაარსებაზედ აღუდგარ თელავში. წყსდების შედეგად, მისს დამტკიცებას და დაბეჭდას დასაჯარ მოუწია. წყსდების დამტკიცების შემდეგ წევრად შესავლავზედ მიხნით შემდგარ საზოგადოებაში გამო რიცხვა გამოაცხადა სურვილი ნიშნად ამისა სამ-სამი მანეთიც მოითანეს. საქმის საწარმოებლად ერთა ღმირიჩივეს კომიტეტიც ჩეთამჯდომარეობით. ამ კომიტეტის წევრ მოსამხადებელი მოქმედება, რომლის მიხნითაც რაოდენჯერმე იყო საზოგადო წევრთა კრება, კომიტეტის შემდგომს გარდა. მოსამხადებელი ცნობის ფაქტობისა და საქმის წარმოების კომიტეტმა შემოიკრიბა, გადაწყვიტა, რაოდენი ფული არის წინადასრულადვე საქმის, რომ კომიტეტს იყო რიგინად და სარგებლიანად საქმის წარმოება, შიხსნა კიდევ ხელმოწერა საწევრო ფულის შემოწმებზედ ანუ უყვედ მოწირაზედ, რომლისათვის შესდგა 1230 მანეთი, ხოლო დედას გასახსნელად, კომიტეტის დაწვევებლებით, საქმის იყო წინადასრულადვე არა ნაკლებ 500 მ. თანხის შეკრება ყოველად შეუძლებელი შეიქმნა გარემოებებში მიხედულობით.

ამაბრკოლებელ მიზეზთაგან ამ შემთხვევაში უნდა შეგინშნოთ ჯერ მხოლოდ ამ საქმისა, მერე სიძნელე შეიქმნის თანხის შეკრებისა და შემდგომად გაცალკეება თელავის კრებისა სხვა ხელობის მცხოვრებლებთან.

მაგრე მცხოვრებთ, ისე გვევანდებოდა ჯობრივად, ამევე დროს აღსანიშნავი მოვარეობა ბანკის გხსნა. თუმცა, მართალია, ამის აღსრულება ამათ ვერ მოახერხეს, მაგრამ ამ-გვარი თავის მოქმედებით დაეწესა როგორც დედას საქმის წარმოება, ვგრეთვე შემდეგ რაოდენი ხანისა სამაზრო უფროსისაგან მოხლო კითხვა სამოქალაქო ბანკის დაარსებაზედ. შევლა ამ აღძრულ კითხვას თვისის ხასიათით ერთმანერთს დაეხმება ქალაქის სხვა-და-სხვა წრის წევრნი, რომელთ დამშვიდებისა და მოხლოების შიხსნის განწყობისათვის იყო დრო.

ამ გარემოებებში მიხედულობით, მე, რადგან არ მიწოდდა საჭიროდ მსაზრობა დედას საქმისა, ვაჯობინე მიხედვით ამ-ზედ საუბრისა. ვიდრე თვით საზოგადოება არ სცნობდა მისს სარგებლობას ვიჭირებულ გარემოებებში ძალდატანებით და ორმაგად, სიხლისით არ გამოიღვიძებდა ამ სასარგებლო საქმის გონიერულად დაწვევებისა და წყყენისთვის. მაგრამ ამასთანავე მე ვსცნ, რომ ამ საქმის საფუძვლიანად და სინდიისიანად წარმოებისთვის მე სრულებით თავისუფალი დრო არა მქონდა და საქმის იყო უფრო მოკლილი კაცისთვის გარდამეცა ეს საქმე. პადეც გამოვაცხადე ერთს საზოგადო კრების დროს, რომ ამ საქმის წარმოების მსურველს დიდის სიამოვნებით გარდავსცემ და ჩემის მხრით უჩვენე კიდევ ამ საქმეში სანდო პირა მასწავლებელი სამოქალაქო საწავლებლისა ბ. ივანე რუსტომავილი. ამ ბოლოს დროს მართლაც ესრეთი სურვილი გამოაცხადა აღნიშნულმა პირმა, რომელსაც გულითადის სიამოვნებით გარდავცემა დავთარი საზოგადოების თანხისა და თვით თანხა, რაც იმყოფებოდა ჩემს ხელში, სახელდობრ 128 მ. და 28 კაპ. ლმერთმან ინებოს, რომ რაც ჩემგან დააკლდა ამ საამხანაგო და სასარგებლო საქმეს, ის ერთი-ასად შეემატნოს ახალი მოქმედის, უფრო მოკლილის და ამ გვარი საქმეების უფრო მიმდევარი კაცის ხელში.

ათავეებს რა თავის ეპისტოლეს, ძახმ-ძახმოსი ბოლოს იხედება ცისკენ ხელ-გპყრობილი და უძღვის ახალთაობის გამარყენელთა წყველა-ქალვას. თუ რომ მართლა ძახმ-ძახმოსის ლოცვა არის შეგნებული და გულწრფელი და არა ისეთი შეგნებული და ფუტურო, როგორც არის მთელი კორრესპონდენცია, მეც მისს ლოცვასთან შემოვარებებ ჩემს ლოცვას და ვიტყვი: გულთა-მხილავო, უფალო! შევედრებით შენ, რათა ჩვენი ახალთაობის გამარყენელი ამიერიდან არ ითვლებოდენ მათ განმანათლებელად, აღმზრდელად და ხელმძღვანელებად, და რაღა მიიღო ესრეთი ჩვენი გულმზურვალე ლოცვა და მოაშორო ამ გვარნი პირნი იმათ, ვის კეთილდღეობისთვისაც ვლოცულობთ და ვწუხნაეთ.*

თელავის სსს. სსსწ. ზედასმკველი
ნ მთავარქალიშვილი.
28 ივლისს.

ქართული ისტორია *

მასაკერველია, რომ არც ერთი აქ შემოტანილი ცნობა არ იხსენიება ძველს ქართულ მწერლობაში. მართლ-ერთი ამ გვარ ცნობათაგანი, რომელსაც ჩვენი მატანე უჩვენებს არის ნაამბი ნერსეს კათალიკოსის დიკონზე, რომელიც მარტის დროს (364+379) ეპისკოპოსად იყო დადგენილი ჩვენში. ჩვენ არ უარ-ყოფთ,

რომ ხან-და-ხან სომხები ცდიდნენ მთავრებად სხდებოდნენ საქართველოში. ამ გვარი შემთხვევა ერთობს დროს დიად შესაძლებელი უნდა ყოფილყო. მაგრამ რა მიზეზია, რომ იგინი სრულებით დაეწევაში არიან? რ მიზეზია, რომ ქართულ ხრონიკებში ანტიოქელი საქართველოს მღვდელთ-მთავარი კი არიან მოხსენებულნი და სომხთასანი კი არა, გარდა ერთისა? აი რისთვის მიგვანია საეკლესიოდ სომხური წყაროს თქმულება. ასასთანავე ეს თქმულება ნამდვილ ფაქტებსაც ეწინააღმდეგება. ძველი ქართული და ბერძნული მწერლობა ჰოწმობს, რომ ქართული ეკლესია წმ. ნინოს დროდამე ანტიოქისის საპატრიარქოს ექვემდებარებოდა და მახტანგ ზურგასლანის მეფობამდე (446+499) კათალიკოსები იმას არა ჰყვანდა და ამ დროდამე შარმან VI მეფობამდე (542+557) იგინი იყენენ ბერძენთაგანი ანტიოქიით. ცხადია, რომ სომხური თქმულება ამ შემთხვევაში სცდება. ასე ფიქრობს თვით დახელოვნებული მცოდნე სომხურისა და ქართულის ისტორიისა, განსვენებული ბროსე, მაგრამ ამასთანავე ის იმ აზრისაა, რომ აქ სომხური ისტორიის ქართველობის ნაცვლად საქართველოში დამკვიდრებული სომხობა უნდა იგულისხმებოდეს და იგინის ნაცვლად ზურგარი ანუ მართლის სომხეთით, სადაც გარდა მართველებისა ბლომად სხლობდნენ სომხებიც. არც ეს აზრია შესაწყნარებელი. მართი ეს, რომ სომხური მწერლები არასოდეს სომხებს მარტველებად არ იხსენებენ; მეორე ის, რომ სომხური მწერლები არასოდეს სომხებს მართველებად არ იხსენებენ; მესამე ეს, რომ სომხური ისტორიის თქმულება მეორე ქურონზე, რომელიც ვითომც სომხეთიდანვე იყო 576 წელს მცხეთაში კათალიკოსად დადგენილი და რომელმაც თავის სამწყსოთი ხალკიდონის კრებას მიჰქცობა, უეჭველია ნამდვილ ქართველობას მიიხსენებს და ახა საქართველოს სომხობას. ან რა დასაჯარებელია, რომ საქართველოს სომხებს ოდესმე საკუთარი კათალიკოსი ჰყოლოდა! აქ ისიც უნდა ვიქონიოდ მხედველობაში, რომ ავით სომხეთის კათალიკოსები ბრიგოლ ბანმანათლებლის დროდამ ვიდრე სომხეთის დაყოფამდე სპარსებისა და მიხანტიელებისაგან, იყურთხებოდნენ აქსარიაში. არა თუ კათალიკოსები, თვით იმის ეპისკოპოსები ხელ-დასხმას მიიღებდნენ ერთი ნაწილის მხარისათვის ნერსეს შემდეგ იქვე აქსარიაში, და მეორისათვის, რომელიც ტიგრის და მტრატის შუა მდებარებდა, ანტიოქიაში, რომელსაც იგინი სრულებით ექვემდებარებოდნენ. მართი შემთხვევა გვიჩვენებს, თუ რა გვარ ყოფილან შევიწროებულნი სომხეთის კათალიკოსები. ნერსესი დი 374 წ. შააკლევანა მდევ ბაბა და იმისი მოადგილე ბაბავე დასო. აქსარის მდევრით მთავართ კრება ვანისხელა და ამ

კრებამ იმის ნება-ურთველი დასცემილი კათალიკოსა უფლებამოსილება ამათთანავე აცნობა ბაბას და სომხეთის სამღვდლო დასს, რომ კათალიკოსს ეპისკოპოსის ხელ-დასხმის ნებაც არ ეძლევაო.

ამ გვარადვე იქვე ქვეშა გეგმა სომხური თქმულება ქართულ ანბანზე. ეს თქმულება თავ და პირველად გამოგვცა ქურონმა და იმის სიტყვებს იმეორებენ მოსე ძორენელიც და შემდგენი სომხეთის მწერალნიც. ქურონი ამტკიცებს, ვითომც მესრობი შემოსულიყოს საქართველოში ალფავიტის შესადგენად ბაკურის დროს. მა ბაკური უნდა იყოს მარაზ-ბაკური, რომელიც მეფობდა 379+393 წ. მესრობი დაბადებულა 361 წ. და, როგორც სჩანს, მარაზ-ბაკურის დროს ისეთ ხანში ყოფილა, რომ არა გვევანია, ამ ხანში იმას შესძლებიყო ისეთი მძიმე ტვირთი, როგორც დაფუძნება და გავრცელება ჯერ სომხური ანბანისა, მასუკან ქართულისა და აღვანურისა. რაც უნდა იყოს არც ქართული მატანე მოიხსენებს ამ გარემოებას, არც აღვანური ანბანი აღმოჩენილა აქამომდე. ან რომელი ქართული ანბანი უნდა იყოს მესრობისაგან შემოღებული, მხედრული თუ ხუტური? თუ ის არის მხედრული, ჩვენ ვიცით, რომ მხედრულის კვალი მე-XI საუკუნემდე სრულებით არა სჩნს, არც მანეთებზე, არც ძველ შენობებზე, არც გუჯარებში და ტყავზე ნაწერ წიგნებში. მხედრული წარმომდგარა ხუტურიდამ, რომელსაც თავ და ბირველად დიად ემსახურებოდა და შემდეგ ხმარებაში განსაკუთრებულია და განსხვავებულია. თუ მესრობის ანბანი უნდა იყოს ხუტური, როგორც ამას ზოგნი მეცნიერნი ამტკიცებენ, ჩვენ მაინც ეჭვანულეობდამ ვერ გამოვალთ. მარაზ-ბაკურამდე უნდა ჰქონიყო თუ არა ქართველობას საკუთარი ანბანი? თუ არა ჰქონდა, რა ანბანს, ხმარობდა იგი მიწერ-მოწერაში, წირვა-ლოცვაში და სხვ? თუ ანბანი ჰქონდათ მართველების მოსაზღვრე ბერძენებს, სირიელებს და სომხებს, უეჭველია, მართველებსაც უნდა ჰქონიყოთ. მართალია, სომხები მესრობამდე ბერძულს და იერიულ ანბანს ხმარობდნენ, მაგრამ იმათ ჰქონდათ საკუთარი ანბანიც, რომელიც დაეწეებოდა იყო და მესრობა მხოლოდ შეამსო და გაავრცელა. რომ მესრობის დროდამე ჩვენში ხუტური ხმარებაში იყო, წერილი ასოები თუ არა, ასომთავრული მაინც, ეს ცხადია. ჩვენი ასომთავრული მე VI და VII საუკ. გვიჩვენებს ისეთ წარმატებას, რომელიც პალეოგრაფიულის კანონით, მხოლოდ საუკუნების განმავლობაში ეძლევა ყველა აღფაფრტს. შესაძლებელი საქმეა, რომ მესრობა მხოლოდ შეამსო როგორც სომხური ბერძნულიდამ, ქართული ხუტურიც ზოგიერთის ასოებით, რომელიც იმას აკლდა, მაგ. ხმოანი ასოები. ხმოანი ასოები იმ დროს არ იქ

*) „დროება“, № 146.

*) ის. „დროება“ № 146.

მარებოდა არა თუ სომხურში, თვით სემიტურ ანბანებშიაც. ჩვენ ამ გარდაკლოლენიანებას შემდეგშიაც ვაოულობთ. ქართულ ანბანში. მე-VIII, IX და X საუკ. ასო უ სრულებით არა ჩანს და იმის მაგიერ იხმარება შეერთებული ო და წ.

დომ. პაქრაძე.
(გაგრძელება)

თვილის საგაზრდალო

ავათმეოფები მიიღესან დიდის რვა საათიდად თორმეტ საათამდის.

ო რ შ ა ბ ა თ ს გარდაღვი და ლისიციკვი—შინაგან ავათმეოფობისა; კელდიში სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეოფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და უმწვილების ავათმეოფობისა; ბაბაკვი მარდკების სისუსტის და შინაგან ავათმეოფობისა.

ს ა მ შ ა ბ ა თ ს. მინკვიინი—სირურგიული ავათმეოფობისა; ლისიციკვი—შინაგან ავათმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეოფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და უმწვილების ავათმეოფობისა; ბაბაკვი და დანიელ-ბეკაკვი—მარდკების სისუსტის და შინაგან ავათმეოფობისა.

ო თ შ ა ბ ა თ ს. ლისიციკვი და მირამისაკვი შინაგან ავათმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეოფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და უმწვილების ავათმეოფობისა; ბაბაკვი—მარდკების სისუსტის ავათმეოფობისა.

ს უ თ შ ა ბ ა თ ს. ლისიციკვი—შინაგან ავათმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეოფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და უმწვილების ავათმეოფობისა; ბაბაკვი—მარდკების ავათმეოფობისა.

ზ ა რ ა ს კ ე ვ ს. მინკვიინი — სირურგიული ავათმეოფობისა; ლისიციკვი, მირამისაკვი და დანიელ-ბეკაკვი—შინაგან ავათმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეოფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და უმწვილების ავათმეოფობისა; ბაბაკვი—მარდკების სისუსტის ავათმეოფობისა.

შ ა ბ ა თ ს. ლისიციკვი—შინაგან ავათმეოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეოფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და უმწვილების ავათმეოფობისა; ბაბაკვი—მარდკების სისუსტის ავათმეოფობისა.

განცხადებანი

გონაგზადგებელი სოლა

ე. თ. დოლეგოვ-საბურგოვისა

ამ ყ მ დ გადატანილ არის ძონსულის ქუჩაზე, სლინიკოს სახლებში, № 14. სწავლა და მიღება ყმაწვილების ორივე სქესისა გრძელდება. სრული პანსიონერები იხდიან თვეში 40 მან., არა-სრული 25 მან.; გარედამ მომ-

სვლელი ყმაწვილები 8 საათ.—1 საათ.—6 მან., ნასადილეგს წაელე-ბით კი 10 მან. (4—1)

გ. ნიკოლოზის-მე იოსელიანი იღებს თვისს ჰანსიონში ყმაწვილებს პირობით მოსამზადებლად სხვა-და-სხვა სასწავლებლებში. ადრესი: მისაილოვის ქუჩა № 81. (5—3)

ვაძლევ დღიურად და თვეობით იაფათ მებღიროვან ოთახებს, სახელად

„ლივადია“

ვოლოვინის პროსპექტზედ. (20—12)

მალაზია

სალანის თევზეულისა

უცნადას საზოგადოებას, რომ მან ასლად მიიღო სალანისში მარტში დატყე-რილი თევზეული საგანგებოდ მომზადებული და ისეილება წვრილად და შარტიითაც. აქვე ისეილება ყოველ დღე მოსარშული თევზეული. მალაზია იმეოფება თამამშოვის ქარვასდის ქვეშ. (12—5)

ღაიბეტა და ისეილება ბრ. ჩარკიანის ქართული წიგნის მალაზიაში:

თამარ დედოფალი

შედგენილი

გ. ბ — შვილისაგან

გამოცემა

საქ. ჭიჭინაძისაგან

ფასი ერთი აბაზი.

ბოლგარულ-ინგლისური გუთანიგონ-მარდისა მსურველთ შეუძლიანთ გამოიწერონ თ. ა. პავინოვიისაგან, რომელიც არის აკენტი ბ. გოვარდისა.

კანტორა შუბინოვისა არის ტფილისის ქალაქში, ანწორის სას.ში, დოგარცოვის ქუჩაში. (6—6)

ბრიქტროვის წიგნის მალაზიაში (ბალის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იონანის სიანთან (ოკრუქის სულს ქვემოთ) ისეილება წერა-კითხვის საზოგადოებრივამოცემა:

წითელი ფარანი, ფასი 15 კ.
საცაურა — — — 10 კ.

ინგლისის მალაზიაში ახლად მიღებულმა დიდ ძალი ჩაი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვაგან. იქვე იძილება: ზარ-ჟინა 40 კაბ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაბ—დამ; პანოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფაად და სხვ. (100—97)

მეგრე კლასის გიმნაზია

აძლევს გაკვეთილებს

ადრესი „დროების“ რედაქციასა.

ახალი ქართული კარაბაღინი

ისეილება ტფილისში: შავრდოვის და გრიქროვის წიგნების მალაზიაში; ქუთაისში: მურადოვის და ჭიჭინაძის წიგნების მალაზიაში.

ფასი უდიანის ერთი მანეთი.

ღაიბეტა და ისეილება:

ქურეშ

ქარაენის უვილის
მოთხრობა,
მეთოთხმეტე ნაწილი.

მსურველთ შეუძლიანთ მოთხრო-ვონ ზარველის ნაწილიდად ვიდრე ეკა-ნასენელ ნაწილიდად მელიქიშვილის სტამბაში, ბატონ ნიკო პოპოლადესთან.

მართველ მალაზიისაგან ნათარგმნი

მოთხრობანი

წიგნი მეორე.

ისეილება ტფილისში: შავრდოვი-თან, ჩარკიანთან და ბრიქტროვის წიგნის მალაზიაში (ბალის პირ-და-პირ).

ქუთაისში: ჭიჭინაძის და ნიკოლა-ძის მალაზიაში.

გორში: მ. ძერესელიძესთან.

ღაიბეტა და ისეილება ბრ. ჩარკიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

მავაზის

საერთო მულაბელობაზე

თხზულება

ანტონ შურცელაძისა

გამოცემული

ზაქარ ჭიჭინაძისაგან.

ფასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

გამოვიდა ცალკე წიგნათ

დ რ ა მ ა

სამ უოტლო!

ისეილება შავრდოვის სააგნოში.

ფასი 60 კაპ.

(20—6)

გიგლიოგრაფიული განცხადება.

გუნების ძარი, ანუ ყრმათათეს საკითხავი წიგნი უმცროსს კლასში სახმარებელი, შედგენილი ი. გოგუბისშვილისაგან, ღაიბეტა მეოთხე შეცვლილი გამოცემა და ისეილება გრიქროვის წიგნის მალაზიაში, ქუთაისის სიღის ურთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებსა და კერძო ბიბლს, რომელნიც იყიდიან ხადას იფულსედ ერთად თხუთმეტს შაურსა, ასე მომეტეხულსა, დაეთობა ეგზემპლიარი თათსმეტ შაურსა; ვინც ოც-და-ათს ეგზემპლიარს იყიდის, წიგნი მიეცემა ცამეტ შაურსა; უდისათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.

ძარბა სამართველონი, მეორე შევებული გამოცემა; ისეილება იმავე მალაზიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს ეგზემპლიარს იყიდის, კარტა მიეცემა თერთმეტ შაურსად, ოცი ეგზემპლიარის მიედეკელს—ათს შაურსად.